

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.415/2007/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2007. évi december hó 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2007. évi március hó 10. napján kihirdetett 5.B.890/2006/21. számú ítéletét megváltoztatja annyiban, hogy a magánokirat-hamisítás vétségét I. r. vádlott felbújtóként, III. r. vádlott tettesként követte el.

I. r. vádlott személyi igazolványának a száma helyesen:
... , III. r. vádlotté pedig

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság ítélete ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére súlyosítás, nevezetesen a szabadságvesztések végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésének a mellőzése és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az ügyész fellebbezését fenntartotta.

A vádlottak és a védőik felmentésért, míg a védők a tényállás téves megállapítása miatt is fellebbeztek.

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság tényállása kis részben hiányos és kis részben ellentétes is az iratok tartalmával /Be. 351. § (2) bekezdés b/ és c/ pont/, ezért azt

a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - helyesbíti, illetve kiegészíti a következők szerint:

- Az ítélet 8. oldal alulról 3. bekezdésében, illetve a 12. oldal 4. bekezdésében szereplő összeg egyaránt 71.116.666 Ft.
- A Hajdú-Bihar Megyei Kenézy Gyula Kórház Rendelőintézet és az Épszer Generál Rt. között létrejött vállalkozási szerződés 2.4. pontja szerint: „A vállalkozó jogosult a jóváhagyott pénzügyi ütemezésnek megfelelően szakaszszámlák benyújtására a bonyolító által igazolt teljesítési jegyzőkönyvek alapján.” /nyomozati iratok 107. oldal/.
- A 2002. július 5. napján elkészült teljesítési jegyzőkönyvben a részteljesítés összegeként 71.116.666 Ft + 25 % ÁFA szerepel, s ezen jegyzőkönyvet II. r. vádlott mint bonyolító és III. r. vádlott mint vállalkozó azzal írták alá, hogy a „Bonyolító és vállalkozó együttesen megállapítják, hogy a szerződésben előírányzott munka elkészült, a részszámla benyújtható.” /nyomozati iratok 121. oldal/.
- A 2002. július 10. napján megtartott egyeztetésen a szerződés módosításának, s nem a felmondásának kezdeményezését helyezte kilátásba az Épszer Generál Rt. képviselője /nyomozati iratok 241. oldal/.
- A Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.187/2004/6. számú határozata 2004. szeptember 17. napján emelte jogerőre a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5.G.40.263/2002/66. számú ítéletét.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítéltábla az első fokú bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Maradéktalanul eleget tett az első fokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, egyenként és összességében is megfelelően értékelte.

Részletes és mindenben meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. Az első fokú bíróság kitért arra, hogy az adott időpontban miért csak a meglévő műszaki tartalomnak megfelelő számla benyújtására kerülhetett volna sor, s arra is, hogy ezen tudattartalom nélkül nem jött volna létre azon telefonbeszélgetés, melynek eredményeképpen mégis a 71 millió Ft-os számla került benyújtásra. Az első fokú bíróság által kifejtett indokokkal az ítéltábla mindenben egyetért. E körben csupán - az első fokú bíróság által bizonyítékként elfogadott - tanú 2007. január 23-i tárgyalási vallomásának azt a részét kell kiemelni, mely szerint előtte és tanú előtt II. r. és III. r. vádlottak azt a kijelentést tették, hogy az 51 millió Ft-os számla lesz benyújtva /17. sorszámú jegyzőkönyv 31. oldal 2. bekezdés/.

A vádlottak és a védőik felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag az első fokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az első fokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak az ítéltábla részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt /Be. 351. § (1) bekezdés/.

Okszerűen vont következtetést az első fokú bíróság mindhárom vádlott bűnösségére és többségében törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

Az irányadó tényállás szerint „I. r. vádlott azt közölte a III. r. vádlottal, hogy a szerződésnek megfelelő ütemezéssel járó első építési szakasz szerinti 71.116.666 Ft nettó értékű 2002. július 5. napjára esedékes összeget tartalmazó számlát nyújtsanak be.” /ítélet 13. oldal 5. bekezdés/. Ezen I. r. vádlotti felszólításra készítette el II. és III. r. vádlott a hamis tartalmú számlát, melyből következően II. és III. r. vádlottak okirat-meghamisítási szándéka I. r. vádlott rábíró magatartásának volt a következménye, így a magánokirat-hamisítás vétségét I. r. vádlott mint a Btk. 21. § (1) bekezdése szerinti felbújtó követte el.

A magánokirat-hamisítás vétségének tettese III. r. vádlott, hiszen ő volt az, aki a hamis magánokiratot benyújtotta, melynek következményeként jelent meg nála az a plusz pénzösszeg, ami a két számla összege közötti különbség.

II. r. vádlott a hamis tartalmú okirat kiállításában segédkezett, azt mint bonyolító aláírta, ezzel az okiratot mintegy benyújthatóvá tette, ezért e bűncselekménynek a Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédje.

A vádlottak magatartásának hűtlen kezelés büntettekénti minősítésével az ítélet tábla egyetért. I. r. vádlott által okozott vagyoni hátrány összecszerűségének az első fokú bíróság általi meghatározása is helyes, hiszen őt 51 millió Ft-os teljesítésről tájékoztatta III. r. vádlott, azonban a szerződésben előírtak ilyen mértékű alulteljesítése miatt sem tett I. r. vádlott - a kifizetés engedélyezésén túl - semmilyen intézkedést. Ezen mulasztása miatt nem derülhetett fény a tényleges készütségi fokra, mely 35.700.000 Ft-os bruttó értéke és a II., III. r. vádlott által benyújtani szándékozott - 51 milliós - számla bruttó 64.946.114 Ft értéke közötti különbség nagyobb mint az utóbbi és a ténylegesen benyújtott számla értékének - 88.895.833 Ft - a különbözete.

Az első fokú bíróság teljeskörűen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban az ítélet tábla I. r. vádlott büntetlen előéletét - mivel az a tisztsége ellátásának a feltétele - az enyhítő körülmények közül mellőzi.

A büntetés kiszabása körében az első fokú bíróság megfelelően értékelte a vádlottak személyi társadalomra veszélyességét, az általuk megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűnösségük fokát, s a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor kellően differenciált mértékű, végrehajtásában egyaránt 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtön-büntetés és pénzmellékbüntetés összehatásával látta elérhetőnek a Btk. 37. §-ában foglalt célokat. Az ítélet tábla sem a súlyosításra, sem az enyhítésre alapot nem látott. Az enyhítés a büntetéseket súlytalanná tenné, azonban elsődlegesen az időmúlásra és a vagyoni hátrány megtérültére is tekintettel szükségtelen a szabadságvesztések próbaidőre történő felfüggesztésének a mellőzése.

Az első fokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddig írtakra figyelemmel az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletét a

Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Végül rögzítette az ítéltábla I. r. és III. r. vádlottak személyi igazolványának számát helyesen.

D e b r e c e n , 2007. évi december hó 6. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 5.B.890/2006/21. számú ítélete az ítéltábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtandó.

D e b r e c e n , 2007. évi december hó 6. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke